

Ago Anderson: Mul on olnud õnne sattuda kiiksuga rollidesse

07.04.2012 10:01

Anu Jürisson, kultuuritoimetaja

Pärnu Endla teatri näitleja Ago Anderson on mänginud kõikvõimalikke imelikke ja kiiksuga rolle, nii loomi, toredaid inimesi kui kaabakaid.

Nüüd näeb Andersoni kõrvuti ooperitähedega Estonia laval, kus ta võitleb don Quijote sabas tuuleveskitega ja ootab põnevusega, mida elu talle veel pakub.

Foto: Mihkel Maripuu/Postimees

Teie viimane lavaroll on Sancho Panza muusikalis „Mees la Manchast“. Tuli ettepanek Estonias muusikalis mängida ootamatuna?

See oli täiesti ootamatu. Ooperijuht Mart Mikk helistas ja küsis, mida arvan. Mina ei arvanud midagi ja tema hakkas selle peale naerma, et "kuule, kuidas sa ei arva midagi, kui tehakse selline pakkumine".

Aga ma ei arvanud sellepärast midagi, et minu arust on tantsima õppida 100 korda lihtsam kui laulma. Kui sa kõiki noote ei kuule, on laulma peaaegu võimatu õppida. Nad lohusid algul, et pole hullu midagi ja saame hakkama, et see on nii lihtne, ja siis ütlesingi "jaa".

Kui jõudsin esimesse proovi, laulmisõpetaja Riina Pikkani istus klaveri taha ja ütles, et kuulame, mis laulu mul suust välja tuleb, ei tulnud sealt midagi. Temale oli see ka tore kogemus, et lugusid tuleb hakata noodikaupa paberil toksima, ja ma siis proovisin noodikaupa neid järele laulda.

Garanteeritud on ilmselt ikkagi mõni vale noot, aga Estonia kolleegid ütlevad, et see sobib sinna rolli. Kui nad poleks mind julgustanud, ei oleks ma osa vastu võtnud. Peaaegu kaks kuud olid proovid ja iga päev laulsin.

Orkestriga sain proovides laulda ainult kaheksa korda. Järsku oli seda kõike nii palju, kuid see oli võimas kogemus. Mängime Tõnu Kargiga sama osa vaheldumisi.

Ilmselt pole just lihtne, kui tuleb kaks lavarolli selgeks saada korraga. Teil on samuti osa "Nähtamatus majas", mis esietendub nädala pärast Endlas.

Eks ikka ole raske, kui oled just nii palju energiat kulutanud ja maadelnud, vaadanud, et midagi ei tule, ja viimastes proovides leidnud oma mänguvõtme. Ja nüüd kohe pead jälle otsima, kui algul pole õrna aimugi, milline see uus tegelane tuleb.

Seal on mul imeilus erksinine ülikond. Vahel annab selline nüanss mänguvõtme kätte, ükstapuha mis see võib olla. Kui kotsakinga jalga paned, käid teistmoodi ja ongi olemas kõik.

Mängin ühte kuiva poliitikut. Kui poliitika ja teatrilava kokku satuvad, tekib alati millegipärast see seos, et poliitik on selline sahkerdaja ja mingi luukere on tal kapis. Mõtlesin, et äkki on tore poliitik, aga kõik teeotsad viivad ikka sinnapoole, et ei ole midagi tore.

CV

Sündinud 8. aprillil 1972.

1994 lõpetas Eesti muusika- ja teatriakadeemia kõrgema lavakunstikooli. Samast aastast töötab näitlejana Pärnu Endla teatris.

2009. aastal pälvis Helmi Tohvelmani nimelise auhinna.

Endla publikulemmik 2009, 2010.

Kolleegipreemia 2002, 2008, 2009, 2010.

Eesti teatri aastaauhind 2010 parimale meesnäitlejale (lavastuses "Ballettmeister").

Kooselust tütar Arabella.